

ARXIU MONTSERRAT PUJOL

En desitjar-vos un ENNDAL 1991, ens volem fer ressò de dos fets importants per al nom de la nostra autora que han tingut lloc aquest any. Primerament la convocatòria, per Ràdio Molins de Rei, del I Premi de Poesia "Mateu Janés i Montserrat Pujol", celebrat el 14 d'abril, sobre el qual podeu consultar l'acurat plec especial del núm. 261 de la revista El llaç (M. de Rei, juliol 1991).

El segon esdeveniment ha estat la publicació, per La Formiga d'Or de Barcelona, del llibre Que no s'ho emporti l'aire, poemes i escrits de Montserrat Pujol, amb introduccions de Jaume Gabarró i Joaquim Saura. Us oferim informació de primera mà extreta de cartes personals, sobre algunes de les impressions que ha suscitat l'aparició d'aquesta obra. Presentem les citacions, fragmentàries, per ordre cronològic. A més, F. Gamissans en va fer una recensió al setmanari Catalunya Cristiana, núm. 615 (4-VII-1991).

Que per molts anys puguis fer semblants obres i així enaltir la memòria dels que ens ha precedit i que poden ésser un exemple per a les generacions venidores... MARIA CANALS

...aquesta selecció de l'obra poètica de Montserrat Pujol, una dona, pel que hi he entrat, amb un món propi, cosa no gens fàcil tenint en compte la seva doble condició d'artista i de dona. ALFRED SARGATAL

El llibre m'ha agradat molt. Hi ha algunes prosas escrites amb un estil llis i elegant. Tanmateix, totes les composicions reflecteixen la gràcia emotiva d'aquella inoblidable dona, lúcida, enèrgica quan convenia i d'una viva espiritualitat.

Jo crec, sincerament, que s'ha fet molt bé en editar, amb un títol tan escaient, un recull de poemes i prosas d'aquella molinenca de cor i de seny que, en vida, ja sabia agrair molt les atencions de la família i dels amics. Finalment he de dir-li que Montserrat Pujol en les seves prosas només insinua, es reté, no va més enllà. Tanmateix, ella posseïa talent per poder dir moltes coses més. I jo no deixo --en pot estar segur-- de recordar-la. LEANDRE AMIGÓ

El vostre pròleg al llibre de poemes de l'àvia Montserrat és una fotografia lírica i espiritual del rostre interior d'aquesta admirable poetessa, que sabé aprofitar moments de la seva vida per a fer reviure el paisatge interior i el que li entrava pels sentits, de la seva finíssima sensibilitat. L'enhorabona! Heu ressuscitat valors que semblaven esvaïts. Tot com un sagrament. PERE RIBOT

...sobretot us felicito per la tasca tan digna i "re-filial" de fer present i perpetuar els escrits de qui degué ser una gran dona del país. L'enhorabona. JOAN TRIADÓ

M'ha donat una gran alegria rebre l'aire fresc que porta el llibre Que no s'ho emporti l'aire. Llegir alguns d'aquests poemes és realment un exercici espiritual, perquè el llibre eleva --espiritualitza-- molts moments reals de la vida quotidiana. J.M. ROVIRA BELLOSO

Llegint aquests poemes he connectat amb el to moral que plana en molts d'ells, en algun s'hi veu que la teva àvia a més a més d'una sensibilitat tenia una valentia, una força per encarar-se amb la vida. Es la mena de persona que es recorda com a model en molts moments, potser difícils de la vida. (...) literatura fortament moral, la que s'expressa sense circumloquis ni disfresses. Aquest és el mèrit d'aquests poemes i escrits que el vent ja no s'endurà, encara que no siguin un best-seller editorial ni en parlin els diaris
JOAQUIM PIJOAN

...he trobat en el testimoni literari de la teva àvia el vigor d'una personalitat plena de fe i de tot el seguici de virtuts cristianes que han ornat tantes dones cristianes de la nostra terra. També aquestes virtuts, en encarnar-se en la nostra cultura, han agafat el color de la terra on han nascut. Veig que sou una família benfida amb abundoses i diverses vocacions consagrades. Em fa pensar que en les famílies amb solera cristiana succeeix com en els bons boscos que tenen bones boletes. On hi trobes un bolet segurament n'hi hauran d'altres. JOSEP M^a TOR I MALAGELADA

Estic convençut que l'arrel del seu aire poètic li pervé de mossèn Jacint Verdaguer, ànima de la nostra poesia popular juntament amb els grans mallorquins, Costa i Llobera i Alcover. Ella també respira l'agre de la Terra.

Estic plenament convençut que moltes vegades fullejaré el llibre, per l'atracció del seu llenguatge i per la diversitat de petits poemes, bellament acolorits per la gràcia dels sentiments que l'avaloren. PERE CORTADA